

שמות פרק יג - ג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָעָם, זְכוּר אֶת-הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יִצְאֲתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֶבְדִים, כִּי בָחַזְק יָד, הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה; וְלֹא יֵאָכֵל חֶמֶץ. ד הַיּוֹם, אַתֶּם יֹצְאִים, בַּחֲדָשׁ, הָאֶבִיב. ה וְהָיָה כִּי-יָבִיאֲךָ יְהוָה אֶל-אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְתֵת לְךָ, אֶרֶץ זִבְתַּחֲלָב, וּדְבָשׁ; וְעִבַדְתָּ אֶת-הָעִבְדָּה הַזֹּאת, בַּחֲדָשׁ הַזֶּה.

ו שְׁבַעַת יָמִים, תֹּאכַל מַצֹּת; וּבַיּוֹם, הַשְּׁבִיעִי, חַג, לַיהוָה. ז מַצוֹת, יֵאָכֵל, אֶת, שְׁבַעַת הַיָּמִים; וְלֹא-יֵרָאֶה לְךָ חֶמֶץ, וְלֹא-יֵרָאֶה לְךָ שָׂאֵר--בְּכֹל-גְּבֻלְךָ. ח וְהַגְדַּתְּ לְבִנְךָ, בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר: בַּעֲבוּר זֶה, עָשָׂה יְהוָה לִי, בְּצֵאתִי, מִמִּצְרַיִם.

How to understand זה בעבור זה - machloket:

[Why did Hashem take me out?; or Why am I eating matza?]

רש"י שמות פרק יג פסוק ח

(ח) בעבור זה - בעבור שאקיים מצותיו, כגון פסח מצה ומרור הללו:

רשב"ם שמות פרק יג פסוק ח

(ח) בעבור זה - שעשה י"י לי ניסים במצרים אני עובד עבודה הזאת. וכן זה היום אשר עשה י"י לי שהייתי לראש פינה נגילה ונשמחה בו:

אבן עזרא שמות (הפירוש הארוך) פרק יג פסוק ח

(ח) בעבור זה אמר רבי מרינוס, פ"ל בעבור זה, היה ראוי להיותו הפוך - זה, בעבור שעשה ה' לי. והביא רבים כמוהו לדעתו. ולפי דעתו, אין אחד מהם נכון, כי איך נהפוך דברי אלהים חיים. וטעם הפסוק הפך מחשבתו, כי אין אנו אוכלים מצות בעבור זה,

רק פ"ל בעבור זה, בעבור זאת העבודה שהוא אכילת המצה ולא יאכל חמץ שהוא תחלת המצוות שצוה לנו השם - עשה לנו השם אותות עד שהוציאנו ממצרים. והטעם לא הוציאנו ממצרים רק לעבדו, ככתוב... אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים (במד' טו, מא):

משנה מסכת פסחים פרק י

משנה ד מזגו לו כוס שני וכאן הבן שואל אביו... ולפי דעתו של בן אביו מלמדו - מתחיל בגנות ומסיים בשבח - ודורש מארמי אובד אבי - עד שיגמור כל הפרשה כולה:

משנה ה רבן גמליאל היה אומר כל שלא אמר שלשה דברים אלו בפסח לא יצא ידי חובתו... בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים שנאמר (שמות יג) והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים לפיכך...

בראשית פרק טו יג וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם, יָדַע תְּדַע כִּי-גֵר יִהְיֶה זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם, וְעִבְדוּם, וְעָנּוּ אֹתָם-אֶרְבַּע מֵאוֹת, שָׁנָה. יד וְגַם אֶת-הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ, דָּן אֲנִי; וְאַחֲרֵי-כֵן יֵצְאוּ, בְּרֶכֶשׁ גָּדוֹל.

רמב"ם הלכות תשובה פרק ו הלכה ה

והלא כתוב בתורה **ועבדום וענו אותם** הרי גזר על המצריים לעשות רע, וכתיב וקם העם הזה וזנה אחרי אלהי נכר הארץ, הרי גזר על ישראל לעבוד כו"ם ולמה נפרע מהן? **לפי שלא גזר על איש פלוני הידוע** שיהיה הוא הזונה - אלא כל אחד ואחד מאותן הזונים לעבוד כו"ם אילו לא רצה לעבוד לא היה עובד, **ולא הודיעו הבורא אלא מנהגו של עולם**, הא למה זה דומה לאומר העם הזה יהיה בהן צדיקים ורשעים, לא מפני זה יאמר הרשע כבר נגזר עליו שיהיה רשע מפני שהודיע למשה שיהיו רשעים בישראל, כענין שנאמר כי לא יחדל אביון מקרב הארץ..

יהושע פרק כד D. Yehoshua 24-Accepting to Serve Hashem

א וַיֹּאסֹף יְהוֹשֻׁעַ אֶת-כָּל-שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל, שְׂכֻמָּה; וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וּלְרָאשָׁיו, וּלְשֹׁפְטָיו וּלְשֹׁטְרֵיו, וַיִּתְיַצְּבוּ, לִפְנֵי הָאֱלֹהִים. **ב וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל-כָּל-הָעָם, כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, בְּעֵבֶר הַנְּהַר יֹשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם, תָּרַח אָבִי אֲבִרְהָם וְאַבְרָהָם וְאַבְרָהָם נָחוּר; וַיַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים. ג וְאַקַּח אֶת-אֲבִיכֶם אֶת-אֲבִרְהָם מֵעֵבֶר הַנְּהַר, וְאוֹלַךְ אֹתוֹ, בְּכָל-אֶרֶץ כְּנָעַן; וְאַרְבַּ (וְאַרְבֶּה), אֶת-זָרְעוֹ, וְאַתָּן-לוֹ, אֶת-יִצְחָק. ד וְאַתָּן לְיִצְחָק, אֶת-יַעֲקֹב וְאֶת-עֵשָׂו; וְאַתָּן לְעֵשָׂו אֶת-הַר שְׁעִיר, לְרִשְׁתָּ אוֹתוֹ, וַיַּעֲקֹב וּבְנָיו, יִרְדּוּ מִצְרָיִם. ה וְאַשְׁלַח אֶת-מֹשֶׁה וְאֶת-אַהֲרֹן, וְאַגְּף אֶת-מִצְרָיִם, כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי, בְּקִרְבּוֹ; וְאַחֵר, הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם. ו נְאוֹצִיא אֶת-אֲבוֹתֵיכֶם מִמִּצְרָיִם, וְתָבֹאוּ הַיָּמָה... יג וְאַתָּן לָכֶם אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא-יִגְעַת בָּהּ, וְעָרִים אֲשֶׁר לֹא-בְנִיתֶם, וְתִשְׁבוּ, בָּהֶם...**

יז וְעַתָּה יִרְאוּ אֶת-יְהוָה, וְעֲבָדוּ אֹתוֹ--בְּתַמִּים וּבְאֵמֶת; וְהִסִּירוּ אֶת-אֱלֹהֵים, אֲשֶׁר עֲבָדוּ אֲבוֹתֵיכֶם בְּעֵבֶר הַנְּהַר וּבְמִצְרָיִם, וְעֲבָדוּ, אֶת-יְהוָה. טו וְאִם רַע בְּעֵינֵיכֶם לְעַבֵּד אֶת-יְהוָה, בַּחֲרוּ לָכֶם הַיּוֹם אֶת-מִי תַעֲבֹדוּן--אִם אֶת-אֱלֹהֵים אֲשֶׁר-עֲבָדוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר בַּעֲבֹר (מֵעֵבֶר) הַנְּהַר, וְאִם אֶת-אֱלֹהֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בְּאַרְצָם; וְאַנְכִי וּבֵיתִי, נַעֲבֹד אֶת-יְהוָה.

טז וַיַּעַן הָעָם, וַיֹּאמְרוּ, חָלִילָה לָנוּ, מֵעֲזֹב אֶת-יְהוָה--לְעַבֵּד אֱלֹהִים אֲחֵרִים. יז כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, הוּא הַמַּעֲלֶה אֹתָנוּ וְאֶת-אֲבוֹתֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם מִבֵּית עַבְדִּים; וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְעֵינֵינוּ, אֶת-הָאֲתוֹת הַגְּדֹלוֹת הָאֵלֶּה... **גם-אֲנַחְנוּ נַעֲבֹד אֶת-יְהוָה, כִּי-הוּא אֱלֹהֵינוּ.**

יט וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל-הָעָם, **לֹא תוּכְלוּ לְעַבֵּד אֶת-יְהוָה--כִּי-אֱלֹהִים קְדוֹשִׁים, הוּא: אֶל-קְנוֹא הוּא, לֹא-יִשָּׂא לְפִשְׁעֵכֶם וּלְחַטְאוֹתֵיכֶם. כ כִּי תַעֲזְבוּ אֶת-יְהוָה, וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהֵי נֹכַר; וְשָׁב וְהִרַע לָכֶם וְכָלָה אֶתְכֶם, אַחֲרַי אֲשֶׁר-הִיטִיב לָכֶם. כא וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל-יְהוֹשֻׁעַ: **כִּי אֶת-יְהוָה נַעֲבֹד. כב וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל-הָעָם, עֲדִים אַתֶּם בְּכֶם, כִּי-אַתֶּם בַּחֲרִיתֶם לָכֶם אֶת-יְהוָה לְעַבֵּד אוֹתוֹ; וַיֹּאמְרוּ, עֲדִים.****